

" እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ኢትዮጵያን በኪሱ ይዞ ሲዞር አገኘሁት!..."

አንዷለም አራጌ

(ቅንብር – በኖኅተብርሃን ጌጡ)

June 7, 2018 -

በአርባዎቹ የመባቻ ዓመታት ላይ የሚገኝ ጎልማሳ ነው። ሰው እንደ ኮረንቲ የሚፈራውን ፖለቲካ የተቀላቀለው ገና በጧቱ ነው። የሙሽርነት ጊዜውንም በወል ሳያጣጥመው ነው፤ በቃሊቲ ሃኒሙን ያደረገው። ዘብጥያ የወረደውም ገና የእምቦቅላ ሕፃናት ልጆቹን ጠረን ሳይጠግብ ነው። ዓይናቸው እያዩ ነው ደህንነት መጥቶ ለፊጥኝ አሰሮ የወሰደው። የዕድሜ ልክም እስራት ፍርደኛም ነበር። በእራሱ አገላለጽ ግን የሰውን ልጅ ዕድሜ የሚወስነው እግዚብሔር እንጂ፤ ፍርደ ገምድሉ የሰው ዳኛ አይደለም ባይ ነው። ወጣቱ ፖለቲከኛ ከፖለቲከኛነት ባሻገርም ብዕረኛ ነው። ባለፉት የእስር ዓመታት ሁለት መፃሕፍትን በመድረስ ይታወቃል።

- ያልተሄደበት መንገድ ... እና
- የሀገር ፍቅር ዕዳ የተሰኙ መፃሕፍት። እኒህ መፃሕፍት በእጁ ገብተው ላነባቸውም ደራሲውን ፖለቲከኛ? ወይንስ ብዕረኛ? በማሰኘት እራሱን አንባቢውን እንዲጠይቅ ያስገድዱታል።

ወደ ግላዊ ባሕርይ ስንመጣ ደግሞ በእጅጉ ፈሪሃ – እግዚብሔር ያለው፤ ትሕትናን ከእግር ጥፍሩ እስከ እራሱ ፀጉሩ የተላበሰ ነው። ከዉኃና ከሻይ በቀር ሌላ የሚጎነጩ መጠጥ የለም። ጥም አርኪውንና የዓለም ታዋቂውን የጀርመን ቢራ ሳይጎነጩ ነው ጀርመንን የለቀቀው። ይህንን የታዘበ አንድ ሰው በአንድ የግብዣ ቦታ ላይ፤

የሚጠጣው ውሃ፤ የሚበላው ሽሮ፤
እንዲህ ያለ እንግዳ ይምጣ ዞሮ ዞሮ ...

አንዷለም አራጌ ከኖኅተብርሃን ጌጡ ጋር

በማለትም ገጥሞለታል። ሰው ቤት ተጋብዞ የዊስኪ ዓይነት ሲቀርብለትም፤ ጠረጴዛችሁን ለፎቶግራፍ ዲኮሬት (ለማስዋብ) ካልሆነ በቀር፤ አኔ ምንም አልቀምስም በማለት ጋባዦቹንም ሊሳለቅባቸው ወይም ሊተርባቸው ይሞክራል። ለትንሹም፤ ለትልቁም አክብሮት አይለየውም።

ከቃሊቲ ማግስት ወደ አዉሮፓ ጎራ ብሎ የሳምንታት ቆይታ አድርጉዋል። በደረሰባቸው ቦታዎች ሁሉ ሰው ፍቅሩን ገልጾለታል። አክብሮቱን ችሮታል። የደረቅ ስንቅ ዳቦ ቆሎም ሆነ፤ የእርጥብ ስንቅ በሶ ሁሉም እንደ ኪሱ አቅም ጀባ ብሎታል። የሙያ ክሂሎቱ ያላቸው የህክምና ጠባቢዎች ወገኖቹም የነፃ ህክምና አድርገውለታል። በተከርሱታቸውም ከካሕን እስከ ምዕመናን ከበዉታል። እስከፖርት ሜዳም ጎራ ብሎ ወጣቱ እየተቀባበለ ፎቶ አብሮት ለመነሳት ተሻምቶቢታል። የሰውን ፍቅር ያገኘ፤

የሕዝብን ልብ የማረከ ፖለቲከኛ ነው። የአወራጃ መዲና በሆነችው ብራስልስም በተደረገ ሕዝባዊ ስብሰባ ከዚያ ከ 60 ዎቹ ትውልድ አዛውንት ፖለቲከኞችና ከሎሎችም የዘመኑ ለወጥ የነፃነት ፈላጊ ወገኖች ጋር ተገናኝቷል። አዛውንቶቹ ፖለቲከኞች ጠያቂ፤ ወጣቱ ፖለቲከኛ መልስ ሰጭ በመሆን የፖለቲካ አወራሽና ወራሽ ትውልድ (ኢትዲድ ወርሱ በርዕዮተ ዓለም አለመሆኑ ይታወቅልኝ) በግንባር ተገናኝተዋል።

ዙሪያ ጥምጥም መሄዱንና የመግቢያ ማስተዋወቂያዬን እዚሁ ላይ ልግታና ወደ ተነሳሁበት ቁምነገር ላምራ። የተወሰኑ ዓረፍተ ነገሮች በመወርወር ከላይ በመግቢያዬ ለማስተዋወቅ የሞከርኩት ወጣት ፖለቲከኛውን አንዷለም አራጌን ነው። አንዷለም በተለያዩ የመገናኛ ዘዴዎች እንደተገለጸው፤ ከእስር መፈታት ማግስት በጥቂት የአወራጃ አገሮች የሥራ ጉብኝት ማድረጉ ይታወቃል። ይህንኑ የጉዞውን ፍፃሜ ምክንያት አድርገን ጋባዝ ክፍል በጀርመን የኢትዮጵያውያን የወይይትና የትብብር መድረክ.... ያመቻቸልንን መድረክ አጋጣሚ ተጠቅመን ስለቆይታዉ እና ስለሌሎችም ተዛማጅ አገራዊ ጉዳዮች ፍራንክፈርት አየር ማረፊያ በመገኘት አነጋግረንዋል። ተከታተሉት።

ጥያቄ - በመጀመሪያ ወደ ጀርመን ለመምጣት ምክንያት የሆነውን የ...መዘከረ ቴዎድሮስ... ጉባዔን እንዴት ተመለከቱት? እንዴትስ ከእስር በተፈቱ ማግስት ወደ ጀርመን መጋባዝ ቻሉ? ይህን ጉባዔ ካዘጋጀው ... በጀርመን የኢትዮጵያውያን የትብብርና የወይይት መድረክ... በመባል ከሚታወቀው የሲቪክ ተቋም ጋር ቀደም ያለ ግንኙነት ነበረዎት ማለት ነው?

መልስ ማንም ሰው ፍጹም አይደለም። በፖለቲካ ጉዳይ ላይ ደግሞ ነጭ ወይም ጥቁር የሚባል ነገር ላይኖር ይችላል። በዘመናችን ካሉ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ጋር በሀሳብ እንደምንለያየው ሁሉ ባለፈው ዘመን ከተነሱ ጀግኖቻችንና የዘመኑ እሳቤ ጋር ልዩነት ሊኖረን ይችላል። ነገር ግን ማዕከላዊ እሳቤያቸውን፤ ዝንባሌያቸውን፤ የጀግንነት ዉሏቸውንና ለሀገራቸው ያሳዩትን ቁርጠኝነት በመገንዘብ ልናከብራቸውና ልንዘክራቸው ይገባል። ይኸንን በማድረግ ለብዙ ጀግኖች መፈጠር ምክንያት እንሆናለን። ይኸንን በማድረግ ቀና የፖለቲካ ባሕልን እናዳብራለን። ይህንን ስናደርግ የፖለቲካና የማህበራዊ መስተጋብሮችን እናበለፅጋለን። ይኸንን ስናደርግ ከእኛ ዘመን በሁላ ለሚመጡ ትውልዶች ጋር የሚያገናኘን የታሪክ አቅጣጫ እናስምራለን። የሀገርነት ኅላዌ ድልድይ እንዘረጋለን። የጉባዔውንም አስፈላጊነት የማየው ይኸንንና ይኸንን ከመሰሉ ጉዳዮች አንፃር ነው። በጣም የተዋጣለት ጉባዔ በማድረጋቸው እንኩዋንም ደስ ያላቸው ሳልላቸው ማለፍም አልፈልግም። ... በጀርመን የኢትዮጵያውያን የወይይትና የትብብር መድረክ... በጉባዔው ምክንያትነት ይህንን ድልድይ ዘርግቶ ከአወራጃ ኗሪ ኢትዮጵያውያን ወገኖቹ ጋር እንድንገናኝ በማድረጉም ደግሜ ባመሰግነው ሲያንሰው እንጂ፤ የሚበዛበትም አይመስለኝም።

ጥያቄ እርስዎ ከመጡበት ከሜይ 11 ቀን ጧት ፍራንክፈርት ኤርፖርት አቀባበል ጀምሮ እስከ ቆይታዎ ድረስ ከኢትዮጵያውያን ወገኖቻቸው ጋር፤ ፍራንክፈርት፤ በርሊን፤ ኮለን እናም በሌሎችም አንዳንድ ከተሞች እየተገኙ ተነጋግረዋል። የወገኖቻችን ሀገራዊ ስሜት እንዴት አገኙት?

መልስ- እንደ አንድ ሀገሩን የሚወድ ኢትዮጵያዊ ከሀገሬ አያሌ ኪሎ ሜትሮችን እርቄ መጥቼ የሀገሬን ልጆች በባዕድ ሀገር ጎዳናዎች ላይ ማየቱ በራሱ ልዩ ስሜትን ይፈጥራል። ልዩ የደስታ ስሜት በልብ ወስጥ ያፍለቀልቃል። በሌላ ወገን ደግሞ እስር ቤት በነበርንበት ወቅት ስለመፈታታችንና የኢትዮጵያም ሕዝብ የሉዓላዊ ሥልጣኑ ባለቤት ይሆን ዘንድ ለዓመታት ያለመታከት ያታገሉ እህትና ወንድሞቼ አንዳንዶቹ ኤርፖርት ወስጥ በማደር፤ አንዳንዶች ደግሞ በሌሊት ከተለያዩ እርቀቶች ተጉዘው ብዙዎች ከእንቅልፍ በማይነቁበት ሰዓት የሀገራችንን ልዩ ልዩ ዝማሬዎች እየዘመሩ ሲቀበሉኝ፤ የተፈጠረብኝን ስሜት በቃላት ለመግለፅ መሞከር ስሜቱን ማባላሽት፤ ወሊታቸውንም ማሳነስ መስሎ ይሰማኛል። ቃላት የማይገልጸው ልዩ የኢትዮጵያዊነት ፍቅር፤ ልዩ የወንድማማችነት ህብር ለእኔ ደግሞ በእግዜአብሔር ፀጋ የተቸረኝ ልዩ ክብር ነበር።

በጉባዔው ወቅትስ በዚያ ውብ አዳራሽ ውስጥ የተፈጠረውን ልዩ ድብብና የኢትዮጵያዊነት አወድስ ምን ብዩ ልገልጸው እችላለሁ? ግሩም ድንቅ ብዩ ብቻ ልለፈው። ብዙ ኢትዮጵያውያን እኔን ለመቀበል የቤቶቻቸውን ሳንቃ ብቻ ሳይሆን የልባቸውንም ጂዳ ወለል አድርገው በመክፈት በፍቅራቸው ፀበል አጥምቀውኛል። የልባቸውን ደስታ፤ ምኞትና ጥልቅ ሀዘን ጭምር ያለገደብ አጫውተውኛል። እኔን ለማስተናገድና ለማክበር የሄዱት እርቀት በልባቸው ውስጥ የተንሰራፋውን ጥልቅ የሀገር ፍቅርና ናፍቆት እንዲሁም ዴሞክራሲ በኢትዮጵያ ሰፍኖ የማየት እርሃባቸውን ያሳብቃል። አፈ- አወጥቶ ይናገራል። በሀገራቸው ጎዳናዎች ከሀገራቸው ልጆች ጋር በክብር ለመራመድ ልባቸው ምን ያህል በመናፈቅ እንዳዘለ ዓይነ ውኃቸው ላይ ይታያል። ነገር ግን በሰው አገር በማንኛውም የነፃነት መገፈፍን የሞት ያህል ይጠሉታል። በሕግና በሥርዓት መዳኘት፤

መሥራትና ብሎም የመኖር ልማዳቸውና መብታቸው እንዲሸራረፍ ፈፅሞ አይሹም።

በተለይ አንዳንዶቹ በተማሪዎች ትግል ተሳትፎ የነበራቸውና ከአርባ ዓመታት በፊት በላይ ከሀገራቸውና ከወገናቸው ርቀው የቆዩ ኢትዮጵያውያን ወገኖቻችን ሁኔታ እጅግ ያሳዝናል። የኢትዮጵያ የፖለቲካ ችግር ለአያሌ ዓመታት መፍትሔ ሳይበጅለት በትግሉ ወቅት የተከፈለው መስዋዕትነት አንሶ አሁን ድረስ በባይታወርነት በሰው ሀገር ታዛ እንዲኖሩና ወደ ሀገራችን ቢመለሱ የአገዛዙ ሰለባዎች ለሆኑ እንደሚችሉ በመስጋት ከሚወዱት ሕዝብና ሀገር ርቀው የእርጅና ዘመናቸውን እንኩዋን በባይታወርነት እየኖሩ መሆኑን ማሰብ ልብን ያደማል። እንደ ሀገር በፍቅር መኖር አለመቻላችን እጅግ ያሳስባል። ያሳዝናልም። ሌሎችም በኢትዮጵያ ዴሞክራሲና ፍትሕ እንዲሰፍን ለዓመታት የታገሉ ወገኖችም ወደ ሀገራቸው ቢመለሱ የአገዛዙ ሰለባዎች ለሆኑ እንደሚችሉ ከፍ ያለ ስጋት አድርገዋል። ሀገራቸውን እየናፈቁና እየተናፈቁ በአገዛዙ ባሕሪ ምክንያት ከሀገራቸው የራቁ ኢትዮጵያውያንን ጉዳይ ስናስብ በኢትዮጵያ ብሔራዊ ዕርቅን ማድረግ ከቻልን ሀገራችን በሁሉም መስክ ምን ያህል ልታገግም እንደምትችል በገሃድ ያሳያል።

ጥያቄ – ባጭሩ በተናጠልም ሆነ በስብስብ መልክ ከተገናኝቻቸው ወገኖቻቸው ወይይት በመነሳት ጀርመንን እንደ ምሳሌ በመወሰድ ዲያስፖራውን እንዴት አገኙት? ስለዲያስፖራው የሚባለውና እውነታው ተጋጫብዎት? ወይስ ሰምሮ አገኙት?

– እውነቱን ለመናገር ከሀገሬ ከመወጣቴ በፊት አንዳንድ ወገኖች የራሳቸውን የግል ተሞክሯቸውን ተመርኩዘው ስለ ኢትዮጵያዊው ዲያስፖራ (በተለያዩ ምክንያቶች ከሀገሩ ወጥቶ በሌሎች አገሮች ውጭ የሚኖር) አስተያየታቸውንና ምክራቸውን ለግሰውኝ ነበር። በበጎነት የተነገረኝ ከሰማሁትም በላይ በጣም በጎ ሆኖ ሳገኘው በአሉታዊ ጎን የተነሳው በተለይም ስሜታዊ ፅንፍ የረገጠና ከኢትዮጵያ ነባራዊ ሁኔታ ያፈነገጠ ነው የሚለውን አስተያየት ምናልባት በተለያዩ ምክንያት ተሸፍኖ እንደሆነ አላውቅም። ለእኔ ግን የገጠመኝ ከተባለው የተለየ ነው።

ባደረኩዋቸው ወይይቶች ሁሉ ምናልባት ለመሃላ አንድ ወይም ሁለት አስተያየቶች ሰምቼ ካልሆነ በስተቀር በጣም አርቆ አሳቢነትና ምክንያታዊነት የተሞሉ ሀሳቦችንና አስተያየቶችን የሰማሁት። ከሰከኩ ኢትዮጵያውያን የሰከኩ፤ የበሰሉና የተሰለቁ ሀሳቦችን ነው ሲቀርቡ የሰማሁት። ያየሁትም፤ የገጠመኝም። የአዉሮፓው ዲያስፖራ ከአሜሪካው ይለይ ይሆን፤ በእውነት አላውቅም። ፈጣሪ አጋጣሚውን ከሰጠኝ ወደፊት የማረጋገጠው ይሆናል።

ጥያቄ – ከጀርመን ወጣ እንበልና በሆላንድ፤ በቤልጅጅም እናም በግል ፕሮግራም ፓሪስም ተጉዘዋል፤ በተዘዋወሩባቸው ቦታዎች ሁሉ ኢትዮጵያውያን ወገኖቻቸውን ብቻ ሳይሆን፤ ሀገሯን እራሷን ከነክብር ሰንደቅ ዓላማዋ አግኝቻታለሁ ለማለት የሚያስደፍሩ አሻራዎችን ማጮት ችያለሁ ብለው አያምኑም?

መልስ – ከዚህ ቀደም ስለ ኢትዮጵያውያን ሥልጣን ወዳድነት የምሰማው አንድ አባባል ነበር። እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ በኪሱ ዘወድ ይዞ ይዞራል የሚል። አሁን እኔ በተዘዋወርኩባቸው ቦታዎች የገጠመኝ ከዚህ የተለየ ነው። ... እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ኢትዮጵያን በኪሱ ይዞ ይዞራል... በሚል ቢለውጥ ይሻል ይሆን? ካልሆነ ሁለቱንም ቢባልስ? መቼም በየደረሰኩበት የገጠመኝ በጣም የተለየ ነው። ኢትዮጵያውያን አብዱኪያር እንደሚለው በወረቀት ሳይሆን በደም ግን የኢትዮጵያ መሆናቸው ሁለንተናቸው ላይ ተፅዕኖ ይነበባል። በተለይ የአንዳንዶቹ ለአያሌ ዓመታት የዘለቀ የሀገር ናፍቆት ፊታቸው ላይ ይታያል። በአካል ከሀገራቸው ይራቁ እንጂ ሰላምን ከሀገራቸው ተነጥለው የሚያወቁ አይመስልም። ስለ ሀገራቸው ይጨነቃሉ፤ ይጠበባሉ፤ ይዘምራሉ፤ ያልማሉ። ብዙዎቹ ምንም ያህል ሀገራቸውን ቢናፍቁም መመለስን ቢረቡም አይመለሱም። ምክንያቱም ቢመለሱ በሌሎች ወገኖቻቸው ላይ የሚፈጸመው የአፈና ተግባር እስርና እንግልት ይደርስብናል፤ ዋስትና የለንም ይላሉ። የኢትዮጵያ ሥም የተፃፈባቸው ኤምባሲዎችም ቢሆኑ ዜጎችን በእኩልነት አያገለግሉም። የአገዛዙ ደጋፊዎችን ብቻ ነው የሚያገለግሉት ብለው ያምናሉ። ከአንዳንዶች የኢሳትን ቲሸርት ሺጣችሁዋል በሚል ፓስፖርት መከልከሉን አጫውተውኛል። ኤምባሲዎች እንደ ሀገር ውስጥ ቀበሌዎች ሁሉ የካድሬና የደጋፊዎች ልዩ መጠቀሚያዎች ሆነዋል የሚል ስጋትና እምነትም አላቸው። እንዲያውም በተቃወሞው ጎራ ውስጥ ያሉ ኢትዮጵያውያን በኤምባሲ ሰዎች እንሰለላለን ብለው ያምናሉ። ናፍቆትና ስጋት ተጋብተዋል።

በ 1960 ዎቹ የተማሪዎች እንቅስቃሴ ተሳትፎ በተለየ ደረጃ የነበራቸው ወገኖችም ምንም ያህል በሀገራቸው ናፍቆት ልባቸው ቢዝልም ሀገራቸው ቢገቡ የሚገጥማቸውን ችግር በመገመት ለመሄድ አይፈልጉም። በናፍቆትና በስጋት ድሮች የተቀየዱ

ኢትዮጵያውያንን ማየት ስለ ኢትዮጵያ በዓይናችን ብቻ ሳይሆን በልባችንም እንድናነባ ያስገድዳል። ስለ ነፃነት ከመቼውም ጊዜ በላይ እንድንታገል ያነሳሳል። ኢትዮጵያ የናፈቁዋትን ልጆቿን የምትገፋበት ሳይሆን እጆቿን ዘርግታ የምታቅፍበት ጊዜ መንጋትና መምጣት ይኖርበታል።

ጥያቄ — እርስዎም ሆኑ ሌሎች የቅርብ የትግል አጋሮችዎ ለምሳሌ እነ ተመስገን ደሳለኝ፤ እነ እስክንድር ነጋ፤ እነ ናትናኤል መኮንን፤ ከእስር በመፈታታችሁ ሁሉም ኢትዮጵያውያን በደስታ ፈንድቀዋል።

እንዴት ነዉ ይህን ደስታ ዘለቁታ ባለዉ መንገድ ኢትዮጵያን በመታደግ ዴሞክራሲያዊ ሥርዓት ለመፍጠር በሚደረገዉ ግብግብ እንደ አማራጭ ተፎካካሪ ኃይል ሆኖ የመዉጣት የወደፊት ዓላማ አላችሁ? ወይስ ትግላችሁ ከቃሊቲ በሁዋላ ግቡን መቷል ብለዉን ያምናሉ?

መልስ — ሕዝቡ ለእኛ መፈታት ትልቅ መስዋዕትነት ከፍሏል። አብርን ታስሯል ብልም ማጋነን አይሆንብኝም። በመፈታታችንም ትልቅ ደስታ ተሰምቶታል። ደስታውም ሆነ ትግሉ ከአራሱ መታሰርና መፈታት ጋርም የተቆራኘ እንጂ፤ ከእኛ ጋር ብቻ የተያያዘ አይመስለኝም። የእኛን እስራትም ሆነ ፍች ተምሳሌታዊ አድርጎ የወሰደዉ ይመስለኛል። ታግሎ ለዉጥ ማምጣት በመቻሉ የራሱንም ሃይልና የሉዓላዊ የሥልጣን ባለቤትነት በተወሰነ ደረጃ ያረጋገጠበት አጋጣሚ ይመስለኛል። በዚህም ከፍ ያለ ደስታ የተፈጠረ መሆኑን ማረጋገጥ ይቻላል። ደስታዉ እንዲቀጥል ትግሉን በመቀጥል ብሎም የእዉነተኛ የሉዓላዊ ሥልጣኑ ባለቤት መሆን ነዉ መፍትሔዉ። ሕዝቡ ለመብቱና ለነፃነቱ ዘብ እስከቆመ ድረስ ማንም እየተነሳ ጫንቃዉ ላይ አይፈናጠጥበትም። እስከተነሳበስ ድረስ ደግሞ ጉልበት ያለዉ ሁሉ እየተነሳ ልጋልብህ ይለዋል። መቼም ቢሆን ይኸንን ለመሰለዉ ሁኔታ ምቹ ሆኖ መገኘት አይገባዉም።

ለብዙ ዓመታት ስለብዙ ነገሮች ቃል ተገብቶልን ያዉቃል። የተገቡ ቃሎች ዉለዉ ሲያድሩ አፈርድሜ ሲበሉ ዓይናችን ሥር ሲሰባበሩ እናዉቃለን። ለወንድማማችነትና ለለዉጥ የዘረጋናቸዉ እጆች እየተረገጡ ለዓመታት በመከራ ስርጥ ዉስጥ እንድናልፍ መገደዳችንን ይቅር ብንልም አንዘነጋዉም። ስለዚህ የእዉነተኛ ነፃነት አዉራ ጎዳና የፀና ሰላማዊ ትግል ማድረግ ነዉ። ሰላማዊ ትግል ለማድረግ የፓርቲ ብቸኛዉ መንገድ ነዉ ባይባልም መደራጀት ግን ለሰላማዊ ትግል መሠረታዊ ግባት ነዉ። ስለጉዋደኞቹ በእርግጠኝነት መናገር ባልችልም በበኩሌ ከመታሰፊ በፊት ወደ ነበርኩበት ሰላማዊ ትግል ለመመለስ ወስኛለሁ። ፈጣሪ ቢረዳኝና አቅሜ በፈቀደዉ መጠን አሁን የታየዉ የነፃነት ብልጭታ ወደ ደማቅ የነፃነት ቀትር እስኪለወጥ ድረስ አበክሬ መታገል እንዳለብኝ አምናለሁ። ለዚህ ይረዳ ዘንድ በሀሳብና በፖለቲካ እምነት ከሚመስሉኝ ወገኖች ጋር በመሆን አንድ ዓይነ ግቡ የፖለቲካ ፓርቲ ዉስጥ መምጣቴ የሚቀር አይመስለኝም። ለማንኛዉም ብዙም በማይርቅ ጊዜ ዉስጥ ሁኔታዎች ግልፅ ይሆናሉ ብዬ አምናለሁ።

ጥያቄ — ወደሁዋላ ልመልስዎትና ከልጆችዎ፤ ከባለቤትዎ፤ ባጭሩ ከግላዊ ሕይወትዎ ይልቅ እንዴት ግፍና መከራን መቀበልና የእድሜ ልክ ፍርደኛ ታሳሪ መሆንን መረጡ? በዚህ ረገድ አትርፈዋል? ከሰረዋል? ባጭሩ አርፎ ከመቀመጥ ዉድ ዋጋን የሚያስከፍል ሕይወት መምረጥን ለምን ፈለጉ?

መልስ — መታሰርና መሞት ይቅርና መገላመጥም የምትመኘዉ ነገር አይደለም። አትመርጠዉምም። ከማንኛዉም ሰዉ ሳትበልጥ ወይንም ሳታንስ ሰብዓዊ ክብርህ ሳይገሰስ በሀገሬ ላይ መኖር ነዉ የእኔ ምርጫ። ነገር ግን ይኸንን ሥርዬት እንደሌለዉ ጎጢአት የሚቆጥር አገዛዝ ሲገጥምህ ሰዉ ለመሆን እየታገልክ የሚያስከፍለዉን እስራት፤ ሞት ሌላም መስዋዕትነት በፀጋ ለመቀበል ከመጨከን ዉጭ ሌላ አማራጭ አይቀርብልህም። ከዚህ መሠረታዊ የሕይወት መርህ በመነሳት ነዉ እኔም መዉጣትና መዉረድ የነበረብኝን የግፍ ኮረብታ ለመጋፈጥ የተገደድኩት።

ይኸንን በመሰለዉ የሕይወት መስመር ላይ በገዛ ሀገሬ፤ በሀገሬ ልጆች በተፈጸመብኝ ግፍ ሀዘን አልተሰማኝም። አልተበሳጨሁም። ወይንም የልጆቼና የባለቤቴ ሀዘንና እንግልት ዉስጤ ድረስ ዘልቆ አልተሰማኝም ማለትም እራሴን መዋሸት ይሆንብኛል። ነገር ግን በታሪክ ትክክለኛ መስመር ላይ እንደቆምኩ አምናለሁ። ከሁሉ ለላቀ ዓላማ አኔ በግል ቤተሰቤም እንደ ቤተሰብ ዋጋ እንደከፈልን ይሰማኛል። በዚህ ትልቅ የህሊና አረፍት አለኝ። ከሚገባኝ በላይ ሕዝብ አክብሮትና ፍቅር ቸሮኛል። ይኸንን ደግሞ ምንም ያህል ከፍለን የምንገዛዉ ነገር አይደለም። ስለዚህ በበኩሌ ትልቅ ደስታና ኩራት ይሰማኛል። ያለ መከራ ፀጋ አይገኝም እንደሚባለዉ ለትክክለኛዉ ነገር ዋጋ በመክፈሌ ደስታ ይሰማኛል።

የሰው ልጅ ነፃነቱን ከተገፈፈ ከሰብዓዊ ልዕልናው ይወርዳል። ሰው ያለ ነፃነቱ ምንድነው ነው? የሚለውን ጥያቄ አነሳሰሁ። ለእኔ ሰውን ሰው የሚያሰኘው ምናልባትም እንደሚባለው ሥራው ሳይሆን ነፃነቱ ነው። ለነፃነት ደግሞ እንግልትና እስራት አይደለም፤ ሞትም አይበዛባትም። ስለዚህ አትራፊ ነኝ። እጅግ አትራፊ ነኝ። ደስታዬ ሙሉ የሚሆነው ግን በኢትዮጵያ አሳሪና ታሳሪ፤ አሳዳጅና ተሰዳጅ፤ ገዳይና ሟች በሌሉበት ሁኔታ የሰዎች ሰብዓዊ ልዕልና ከፍ ብሎ የሚከበርበት ዴሞክራሲያዊ ሀገር መገንባት ስንችል ነው። የፍትሕ፤ የነፃነትና የወንድማማችነት ፀሐይ ስትወጣ ትርፌ ሚሊዮን እጥፍ ይሆናል፤ ደስታዬም እጥፍ ድርብ ከመሆን አልፎ ገደብ ያጣል።

ጥያቄ – ከዚህ ጥያቄ ጋር በተያያዘ፤ ከሰዎች ጋር ሲወያዩ ጆሮዬን ጣል አድርጌ የሰማሁት ኅሊናዬ ግን ያልተቀበለው አንድ ነጥብ አለ። ልጆቼንና ባለቤቴን የትም ሜዳ ጥቁ እኔ ላመንኩበት ዓላማ ብቻ ሕይወቴን ማስገደዴ የእኔን ... ሰልፊሽነት... ያሳያል ሲሉ ይደመጣሉ። ይህ ቃል ደግሞ በተለምዶ ትርጉሙ ከእራስ ወዳድነት፤ ከመስገብነት፤ ከሁሉም በፊት ለግል ጥቅም (አድቫንቴጅ) ኅሊናን ሽጦ ማድረግን አመለካከት ነው። እንዴት አንድ የነፃነትና የዲሞክራሲ የለውጥ ሐዋርያ መላ ሕይወቴን ለሀገሩ አሳልፎ በመስጠቱ ሰልፊሽ ሊባል ይችላል ብለው ያምናሉ? በዚህ አባባልዎስ እነ ተመስገንና እነ እስክንድርና ሌሎችም የቅርብ የትግል አጋሮችዎ ቅር የሚሰኙ አይመስልዎትም? (የራስዎትን እንተወደና ሌሎችንም እኮ ሰልፊሾች ብለው እየተሳደቡ ነው!)

መልስ – የዚህ ፍልስፍና በለቤት እኔ አይደለሁም፤ የፍልስፍናው ባለቤት .. አያን ራንድ .. ነች። እኔም በሀሳቧ እስማማለሁ። ሰዎች ከተለያዩ እሴቶቻችን በመነሳት በሕይወት ዘመናችን ከወነናቸው የምናልፋቸው ነገሮች ከሁሉም አስቀድሞ ታሳቢ የሚያደርጉት ከህሊና ጋር ሰላም መፍጠር ነው። የህሊና ሰላም ደስታን ይሰጣል። ምክንያታዊና ሞራላዊ የሆነ ተግባር ፈፅመዋል የሚል ማረጋገጫ ይሰጣል። በዚህ ምክንያት ደስታ ይገኛል። ያንን አለማድረግ ወይም ተቃራኒውን መፈጸም ደግሞ የህሊናን ጩኸት ይቀሰቅሳል። በዚህም ምክንያት ሰላም ይታጣል። ደስታ ይርቃል። ስለዚህ እኔ ከሁሉ አስቀድሜ ትግሉን የሕይወቴ አካል ያደረኩት የወገንንም ጭንቀት ለመመለስ ሳይሆን የህሊናዬን ጩኸት ለማስታገስ ነው። አንድ ሰው የራሱን ደስታ ሲያስቀድም እራስ ወዳድ መሆኑን ያሳያል። የእኔም እንደዚሁ ነው። ምናልባት ከፖለቲካ እርቄ እንደ ሌሎች አባቶች ሳልታሰር ከልጆቼና ከባለቤቴ ጋር ብኖር በሁኔታው እነርሱ የሚደሰቱበት ሊሆን ይችላል። ነገር ግን የእራሴ የህሊና ጩኸት በለጠብኝ። በጥንቃቄ ነገሮችን ወስደን ብንመረምር የሁላችንም የሕይወት መንገዶች ላይ የምንወስናቸው ወሳኔዎች የግላችንን ደስታ ታሳቢ ያደረገ መሆኑን ልንደርስበት እንችላለን። ሁላችንም በሕይወት ዘመናችን ምን አከናወነን ብናልፍ ይሻላል? የሚለው ጥያቄ መልስን ወስደን ይመስለኛል ተግባራዊ ለማድረግ የምንቀሰቀሰው። የአመክንዮ ድርቻችንና የግብረ ገብነት ሕግጋቶቻችን በአመዛኙ ትክክልና ስህተት ብለው ያስመሯቸውን መስመሮች እንፈትሻለን። ትክክል በምንለው መንገድ እንራመዳለን። እንዳልኩት የትክክለኛነት ማረጋገጫ ከህሊናችን ይደርስናል። ያለፀፀትና መረበሽ በደስታ ስለምናምንበት ዋጋ እንከፍላለን። ተመስገን፤ በቀለም ሆነ እስክንድር በሰዎች ሀሳብን በነፃነት የመግለፅ መብት የሚያምኑ በመሆናቸው እምነቴን በግልፅ በመናገሬ ቅሬታ ይገባቸዋል ብዬ አላምንም። እራሳቸውን እንደፍጹምና ለሕዝብ የተለየ ባለውለታ አድርገው የሚቆጥሩ አይመስለኝም። በከፊሉት መስዋዕትነት የሚዝናኑና የሚመጸዱ ሳይሆኑ ለሌላ መስዋዕትነት የተዘጋጁ የነፃነት ታጋዮች መሆናቸውን ነው የማምነው። እውነተኛ የነጻነት ታጋይ ደግሞ ሌላው ሀሳቡን በነጻ ሲገልጽ ይደስታል እንጂ፤ የእኔን መስዋዕትነት ያሳንሳል (ያኮስሳል) በሚል የሚከፋ አይመስለኝም።

ጥያቄ – ባለፈ ታሪካችን ብዙውን ጊዜ መንግሥትን ለመለወልጥ የምንጠቅምበት ስልት እርስ በርስ (ወንድም ወንድሙን) በመገዳደል ቤተ መንግሥት መግባት ነበር። በአሁኑ ጊዜ ደግሞ በሕዝባዊ እምቢተኝነት (ሰላማዊ ትግል) አምባገነናዊ ሥርዓቱን የማሸመድ ምልክት እየታየ ነው። በሀገራችን መሠራታዊ ለውጥን የማምጣቱ የመታገያ ስልት ከመሠረቱ እየተናደ አይመስልዎትም?

መልስ – ሠላማዊ የትግል ስልት ለኢትዮጵያችን አዲስ አይደለም። በተለይም የኢትዮጵያ የተማሪዎች እንቅስቃሴ ትግል ለረዥም ዓመታት የተራመደበት መንገድ ሰላማዊ የትግል ስልት ነው። ወደሁዋላ ላይ ሃዲዱን ቢስትም። ለዘመናት የገነነውን ንጉሣዊ አገዛዝ ለግብዓተ መሬት ያበቃው (ያደረሰው) የትጥቅ ትግል አይደለም። የተማሪዎችና የተለያዩ የህብረተሰብ ክፍሎች ሰላማዊ ትግል ነው። በወቅቱ የነበረው ሥርዓትም የዜጎችን የተቃውሞ መብት ከማክበር አንፃር ከእርሱ በሁዋላ ከመጡት

አገዛዞች በጣም የተሻለ እንደነበር በጊዜ መነፅር ወደሁዋላ አይተን መናገር ይቻላል። ሁልጊዜም የሚደንቀኝ ግን ንጉሣዊውን ሥርዓት በሰላማዊ መንገድ የተቃወሙ ሰዎች ሥልጣን ላይ ሲወጡ እንዴት ቢያንስ የተቃወሙትን ሥርዓት ያህል የሕዝብን የመቃወም መብት ሊያከብሩ አልቻሉም ነው? ከሁሉ በላይ ቅስምን የሚሰብረው ግን እንዴት በዚያ ዘመን የመቃወም መብቱን ተጠቅሞ አገዛዙን የታገለ ስብስብ (ቡድን) ባዶ እጃቸውን ወጥተው መብታቸውን የሚጠይቁ ወጣቶችን በገፍ በጥይት አረር ይበላል? የሚለው ነው።

ለማንኛውም የሰላማዊ ትግል መስመር ከዘመን ጠገቡ የመገዳደል ባሕላችን አንፃር ገና ጥቅም ላይ በቅጡ ያዋልነው ነገር ግን አብዝተን ልንሄድበት የሚገባን መንገድ ነው። እርሱ ወደ ፓለቲካ ባሕላችን ፊት ለፊት ሲገባ የመገዳደል ባሕላችን በሁዋላ በር ይወጣል። እንደተባለውምም ከመሠረቱ ይናዳል።

ጥያቄ – እርስዎ ... ያልተሄደበት መንገድ... በሚለው መፅሐፍዎ ስለ ሠላማዊ ትግል በሰፊው አትተዋል። በመፅሐፍዎ የገለጹት መሪ ሀሳብ በአሁኑ ጊዜ በተግባር እየተተረጎመ ነው ብለው አያምኑም? ... ያልተሄደበት መንገድ... የሚለውን መፅሐፍ በ 2005 ለንባብ ሲያበቁ ያልተሄደበትና የተከለከለው መንገድ በር ተከፍቶ እንዲህ ባጭር ጊዜ ይኬድበታል (በተግባር ይተረጎማል) ብለው አስበው ነበር?

መልስ – ሠላማዊ ትግል የአወነተኛ ንጋት መንገድ መሆኑን ተጠራጥፎ አላውቅም። ዴሞክራሲም የጊዜ ጉዳይ ካልሆነ በስተቀር የኢትዮጵያችን መዳረሻ ስለመሆኑ ተጠራጥፎ አላውቅም። አሁን ያለው ሁኔታ በጎ ጅምር ስለመሆኑ ብስማማም የተለየ ነገር ጨብጠናል ብዬ አላምንም። ዋናው ቁምነገር የሕልማችን በፍጥነት የመወለድና ያለመወለድ ጉዳይ የሚወስነው በሕዝቡ ተባብሮና ተደራጅቶ የመታገልና ያለመታገል ጉዳይ ላይ ነው። በተደራጀነውና በታገልነው መጠን ሕልማችን የሚወለድበት ቀን ወደ እኛ ይገለግላል።

ጥያቄ – በዚሁ ...ያልተሄደበት መንገድ በሚለው መፅሐፍዎ ገፅ 271 ላይ ...በአወነተ መቼ ነው ፖለቲካችን ከአፈ-ሙዝ አዙሪትና ከጽንፈኛ ፖለቲካ ወጥቶ ያሸነፈው አሸንፎ ተጨባብጠን የምንለያየው? ...የማንፈራው ግን የምናከብረው መሪ መቼ ይኖረን ይሆን? የሚል አገላለጽ ተጠቅመዋል። ዶ/ር ዓቢይ አህመድ ለዚህ አገላለጽ መልስ የሚሆኑ መሪ ይመስልዎታል?

መልስ – ዶ/ር ዓቢይ በሀገራችን የፖለቲካ ታሪክ ባሕል በውል የማናውቀው ነገር ግን በጣም የሚያስፈልገንን የፖለቲካ ባሕል ጅምር እያሳዩን ነው። ለዚህ ሕዝቡ አክብሮት ችሯቸዋል። ተገቢም ነው ብዬ አምናለሁ። ከምንፈልገው አንፃር ሲታይ ግን ምንም አልተራመድንም። ገና በበጎ ንግግር ነው፤ አክብሮታችንና ድጋፋችንን ያልነፈግናቸው። የተባለውን ዓይነት መሪ መሆን ቢችሉ ለኢትዮጵያውያን ሁሉ የአዲስ ዘመን ንጋት ብሥራት ይሆናል። ከብሩ ለእርሳቸው በግል ለኢትዮጵያ እንደ ሀገር ለሌሎቻችን ደግሞ እንደ ሕዝብ ከፍ ያለ ይሆናል። ፈጣሪ ይርዳቸው። እኔም ተስፋ ላድርግ፤ ተስፋ አለኝ።

ጥያቄ – እርስዎ ጋር ባደረኩት ቆይታ በማየት ያስተዋልኩት አንድ ነገር አለ። ትንሹም ትልቁም፤ ሴቱም ወንዱም፤ ምዕመኑም፤ ካህኑም፤ እስፖርት ስፍራም፤ ቤተክርስቲያንም ለእርስዎ ያለውን አክብሮትና ፍቅር በመግለጽ ሁሉም አብሮዎት ፎቶግራፍ ለመነሳት ይሸቀዳደማል። ቀደም ባሉት ጊዜያት ግን እንዲህ ዓይነት ሰዎች በዞሩበት ላለመታየት ሸሽት ወይም ፍርሃት ነበር። እኛ ዲያስፖራዎችም ብንሆን ከካሜራ ጋር ጠበኞች ነበርን። አሁን ግን ከካሜራም ጋር እርቅ የወረደ ይመስላል። ምክንያቱ ምን ይሆን ብለው ያስባሉ?

መልስ – ድሮውንም ቢሆን ሕዝቡ በጎ የሰሩ ሰዎች ናቸው ብሎ ሲያምን አክብሮትና ፍቅር እንደነበረው አምናለሁ። ነገር ግን በወቅቱ የአገዛዙ ፈርጣማ ከንዶች ሕዝቡን ትልልቅ የፍርሃት ቆፈን ውስጥ ጥለውት ነበር። አሁን ደግሞ በሕዝብ የተባበረ ከንድ ሕዝብ ከአገዛዝ ጨለማ ወደ ዴሞክራሲ ንጋት የሚወስድ ብልፅታን አይቷል። ፍርሃትም በከፍተኛ ሁኔታ ተስብሯል። ለዚህም ይመስለኛል። ይኸንን የመሰለ ለውጥ የምናየው።

ጥያቄ – ትንሽ እንዲቆዝሙ ለማድረግ፤ በትዝታ ፈለግ ወደሁዋላ ልመልስዎትና በ 1997 በቅንጅት እንቅስቃሴ ወቅት ታስራችሁ በነበረበት ወቅት ፈርማችሁ በይቅርታ ከእስር መፈታታችሁ ይታወሳል፤ በአሁኑ ጊዜ ግን ፈርሞ ለመውጣት

ፈቃደኞች ሆናችሁ አልተገኛችሁም። የቃሊቲ ኑሮ ስትለማመዱት ጣማችሁ ማለት ነው? በዚህ ዙሪያ ያለው ምስጢርስ ምን ሊሆን ይችላል ብለው ይገምታሉ? ከዚህ ጥያቄ ሳንወጣ በእንፈርምና አንፈርምም እስከ አገባ ታሪክ የፍልሚያው የረድፍ አሰላለፍ ምን ይመስል ነበር?

መልስ – እያንዳንዱ ዓውድ የወሳኔዎቻችን አቅጣጫዎች ላይ ተፅእኖውን ያሳርፋል። የሁዋለኛው ከቀደመው የመማርም ትልቅ አጋጣሚ ይኖረዋል። በ 1997 እንፈርም-አንፈርም ላይ የነበረው አሰላለፍ ትኩረቱ እነማን ምን አቁዋም ያዙ፤ የሚለው እንጂ፤ ለምን ይህን ያዘ የሚለውን አይመልስም። ጠቃሚውም ለምን የሚለውን ጥያቄ በመመለስ የሚቀስም ትምህርት ካለ እርሱን መቅሰም ካስቻለን ነው። በዚህ ሁኔታ እርሱን መመለስ አይችልም። አሰላለፉም ይጠቅማል ብየ አላስብም። የአሁኑ ዙር ይቅርታ የመፈረምና ያለመፈረም ጉዳይ ሲነሳ መቼም ፈገግታ ለማጫር እንጂ፤ (ግን ፈገግ እያሉ ነው) ቃሊቲ ምችት ይኖረዋል ከሚል መነሻ እንዳልተሰነዘረ ግልፅ ነው። ሚስጢሩ፤

1 ኛ. በእኔ በኩል መዋሸት በፈጣሪ ዘንድ ኃጢአት መሆኑን ሽለምገዝብ ከገዥዎች ይልቅ ፈጣሪን መፍራት ተገቢ መሆኑን ስለማምን እንዲያውም ገዥዎች የሚያስከብር ተክለ-ሰብእና ካላቸው ማክበርና መወደድ እንጂ፤ መፍራት ተገቢ አለመሆኑን ስለማምን፤ በተለይም በወሽት ዶሴ፤ በወሽት ምስክርና አስፈፃሚ ይቆጣጠረዋል ብየ በማምነው ...ፍርድ ቤት... የተሰጠን የግፍ ወሳኔ እውነት ነው፤ ይቅርታ ብሎ መጠየቅ እራስን መናቅ ነው። በእርግጥ ጥፋተኛ ብሆን ደግሞ ወረቀት ላይ መፈረም ሳይሆን እንደ ባሕላችን ድንጋይ ተሽከሜ ይቅርታ ብጠይቅም ከፍ ያለ ክብር ይሰማኝ ነበር።

2 ኛ. እስከ መቼ ነው ገዥዎች አንገታችን ላይ እየቆሙ ባስጨነቁን ቁጥር ዋሽተው እንድንዋሽ ባስገደዱን ቁጥር ለእኩይ ዓላማቸውና ተግባራቸው ተገዥ የምንሆነው? ይኸ የወርደትና የወድቀት መንገድ አንድ ቦታ ላይ የሚከፈለው መስዋዕትነት ተከፍሎ መቀየር ነበረበት። በእስክንድርና በእኔ በኩል ገና ሳንታሰር ጀምሮ ይኸንን መስዋዕትነት ለመክፈል ቁርጠኝነቱ ነበረን። ጊዜው ሲደርስ ሆኖ የመገኘትና ያለመገኘት ጥያቄ ነበር። ሆኖን እንድንገኝ ደግሞ የፈጣሪ ፀጋ በዛልን።

3 ኛ. ነገ የማያልቅ መንገድ ነው። ሁላችንም በዚህ መንገድ ላይ ለጥቂት ዘመናት ተጉዘን ወደ እዳሪ እንጣላለን። ትውልድ ግን በዚህ መንገድ ላት ተቀጣጥሎ ይቀጥላል። ለልጆቼና ላልተወለዱ ልጆቻችንም ጭምር ይኸን መስል ያልተገባ ነገር ጥቁ ከማለፍ ይልቅ በአስር ቤት ለረዥም ዓመታት መከራን መቀበል የተሻለ ምርጫዬ ነበር። በእነዚህና ሌሎች መስል ምክንያቶች ነው ይቅርታ ፈርሜ ላለመወጣት የወሰንኩት። ሌሎቹ ጉዋደኞቼም ወደ ግንዛቤ የከተቷቸው ምክንያቶች ሊኖሩ እንደሚችሉ ታሳቢ ማድረግ ተገቢ ነው።

ጥያቄ – በቆይታዎ በሚያደርጉዎቸው ንግግሮች፤ ጭወወቶች ስለ ቂም በቀልና ስለ ገራፊዎችዎም፤ ስላሳደዱዎትም ሰዎች ምንም ነገር ሲሉ አይደሉም። የት አባቱ፤ እኔ ቆሜ እየሄድኩ እሱ አይኖራትም ..ወዘተ ወዘተ... የሚለውን አበሻዊ ወጪዎ ፉከራ ወዴት አወልቀው ጣሉት? ወይንስ ቤተክርስቲያን አካባቢ ማደግዎ ከሕገ አራቱ ይልቅ አመዛዝነው በሕገ ሐዲስ ኪዳን ሕይወትዎን ለመምራት ተፅዕኖ አሳድሮብኛል ይላሉ?

መልስ – የሌለህን እንደማትሰጠው ሁሉ፤ በልብህ ውስጥ ያልቁዋጠርከውን ነገር መናገር ያስቸግራል። ከህሊናህ ጋር ዘመንህን በሙሉ መፋለም ግድ ይሆንብሃል። በተለያዩ ቦታ እንደገለጽኩት ደረጃው ይለያይ እንጂ፤ ቀድሞውንም በሰላማዊ የትግል ስልት ለወጥ ይመጣል ብየ ገና ጥዋት መንገዱን ስጀምር ፍቅር፤ እርቅና ወንድማማችነት የትግሉ ግቦች ብቻ ሳይሆኑ በትግሉም ወቅት መሠረታዊ ቁምነገሮች መሆናቸውን ተገንዝቤና ሰላማዊ ትግልን የሃይማኖት ያህል በመቀበል ነው፤ ጎዳናውን የጀመርኩት። ጊዜ ወስዶ ስለሀገራችን ኢትዮጵያ ችግሮች የሚያስብ ሰው በወል የሚገነዘበው ችግር የፖለቲካ ባሕላችን በአያሌ ሕፃኖች የተሞላ መሆኑን ነው። ጠፍ መሬት፤ ጥሩ ምርት እንደማይሰጥ ሁሉ የተበላሸ የፖለቲካ ባሕልም የሰመረ የዴሞክራሲያዊ ሥርዓት ባለቤት አያደርገንም።

መሪዎቻችንን ያበቀላቸው ጠፉ የፖለቲካ ባሕላችን ነው። ሕዝቡንም ለዘመናት የአገዛዝን ቀንበር በአርምሞ እንዲሰብ ያደረገው ይኸው የፖለቲካ ባሕላችን ነው የሚል እምነት አለኝ። በቀላሉ ስለዚህ መቀየር መዘመን ይገባዋል። ደጋፊ ለማብዛትና ምናልባት የደም ፍላትን ለማስታገስ መግደል፤ ማሰርና ማሰቃየት ይቀል ይሆናል። ይህ መንገድ የወድቀት መንገድ ስለመሆኑ ከኢትዮጵያና ከሕዝቧ በላይ ማን የማያዋላዳ እማኝነት ሊሰጥ ይችላል። ስንገድል የሟቹን ሥጋ የራሳችንን መንፈስ (ኅሊና) እንገድላለን። ስናስር በሰው ስቃይ ስንደስት መሠረታዊ የሰብዕና ቀውስ ስለሰዎች መሆናችንን ያሳያል። አንዳንዶቻችን በወል ባልተረዱት ነገር በእኛ መታሰርና በልጆቻችን ልብ ውስጥ ስለፈሰሰው እንባ ደስተኞች ስለ መሆናቸው በወቅቱ ስምቼያለሁ። ለአሳሪዎችም ሆነ

ለእነዚህ ወገኖቹ የልጆቹ ስቃይ እንደሚያሳዝነኝ ሁሉ የሚገኙበት የተቃወሰ ሰብዓዊ ጤንነታቸው ያሳዝነኝ ነበር። ይኸንን መድገም አልመኝም። ሰዎች ሊያደርጉባችሁ የማትፈልጉትን እናንተም በሰዎች ላይ አታድርጉ የሚለው ወርቃማ ቃል ሕግ በአብዛኛው ሃይማኖቶቻችን ላይ ተፅዕኖ አለ። በእኔና በቤተሰቤ ላይ የደረሰው ስለምን በሌሎች ወገኖቹ ላይ እንዲደርስ እሻለሁ? ፍቅር ውስጥ ፍትሕ አለ። ፍቅር ከፍትሕም በላይ ነው። ፍቅር የፍትሕ ፍትሕ፤ ሰላም ደግሞ የሰላም ሰላም፤ ሰላም ደግሞ የልማትና የሌሎች በጎ ነገሮች ሁሉ መሠረት ይሆናል። በዚህ መሠረታዊ ነገር ከልብ ስለማምን ነው፤ ስለ ፍቅርና እርቅ ወንድማማችነት ደጋግሜ የምናገረው። በፍቅር፤ በእርቅና በወንድማማችነት ማእዘኖች ላይ ጠንካራና ዴሞክራሲያዊ ሀገር ልንገነባ እንችላለን። ይገባናልም። ቤተክርስቲያን አካባቢ ከሌላው ኢትዮጵያዊ የላቀ የሃይማኖት ትምህርት ግንዛቤ እንዲኖረኝ ስለማስቻሉ እርግጠኛ አይደለሁም። የተለያዩ ሃይማኖቶች ብንከተልም ኢትዮጵያውያን በአመዛኙ ሃይማኖተኞች እንደሆንን እረዳለሁ። ብዙዎችም እምብዛም ቤተ እምነቶች አካባቢ ሳያዘወትሩ እጅግ የላቁ የእምነት ሰዎች ሲሆኑ ማስተዋል ይቻላል። እንደ ማንኛውም ኢትዮጵያዊ ያሃይማኖት ባሕሉ ተፅዕኖ በእኔም ላይ ሲታይ ግን የተለየ አያደርገኝም።

ጥያቄ – ከመፅሐፍ ምን ዓይነትና የማንን መፅሐፍ ማንበብ ይወዳሉ? (በማርቲን ሉተር ኪንግ እንደተለከፉ ስለሚታወቅ፤ ከዚያ በተጨማሪ ማለቴ ነው) ከዚህ ጥያቄ ጋር እናዳብለውና ከሀገርኛ ሙዚቃስ ምን ዓይነት ሙዚቃና ያማንኛውን ከይዘት ሙዚቃ (ዘፈን) ማዳመጥ ያዘወትራሉ?

መልስ – እንደተጠቀሰው ለዶ/ር ማርቲን ሉተር ኪንግ ያለኝ ፍቅር የተለየ ነው። ፅሁፎቹና ንግግሮቹ ለእኔ የመንፈስ ምግብ ናቸው። ከመታሰቢያ በፊትም ጥዋት የእርሱን አንድ ነገር በማንበብ ነበር ሥራ የምጀምረው። ንግግሮቹ ለእኔ የፀሎት ያህል ይመስሉኛል። የጋንዲ መፃሕፍቱ የተግባሩን ያህል ባይመስሉኝም የእርሱንም አነባለሁ። የተለያዩ የፖለቲካ፣ የኢኮኖሚና የማህበራዊ ጉዳዮች ላይ የሚያጠነጥኑ መፃሕፍትን ለማንበብ እድል አግኝቻለሁ። የፍልስፍና መፃሕፍትንም በፍቅርና በተመስጦ ነው የማነበው። በደራሲ መወሰን አልቸልም። አልፈልግምም። ከይዘት አንፃር ግን ከፍ ብዬ የጠቀስኩዋቸው ይዘቶች ያሏቸውን መፃሕፍት ማንበብ ያስደተኛል።

በልጅነቴ የኤፍሬም ታምሩና የነፃነት መለስን ዘፈኖች በጣም አዳምጥ ነበር። ለኤፍሬም ያለኝ ቦታ ከፍ ያለ እንደነበር ቤተ ዘመድና ወዳጅ ሁሉ እንደ ታሪክ የሚያነሳው ነው። ሳጠና እንኩዋ የእርሱን ሙዚቃ እያዳመጥኩ ነበር የማጠናው። ከሀገር ቤት ስወጣ አባይ በርሃ ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ አውቶበስ ሲመጣ የነፃነት መለስን ይላል ዶጁ ፏፏ የሚለውን እየሰማሁ ነበር። በሕይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ በቴፕ የሰማሁትም ይኸው ሙዚቃ ይመስለኛል። የድምፅዋ ቀለምም ደስ ይላል። የጋሽ ጥላሁንን ሙዚቃዎችንም ከፍ ባለ ስስት ነው የምሰማቸው። ነገር ግን እኔ የምወዳቸው ዘፋኞችም ሆኑ ዘፈኖች በጥቂቱ የሚቆጠሩ አይደሉም። የሄለን በርፔ፤ የአበባ ደሳለኝን፤ የማህሌት ገብረጊዮርጊስን፤ የዘሪቱ ከበደን፤ የሌሎችንም አያሌ ወንድና ሴት ዘፋኞችንም ዘፈኖች እሰማለሁ። እወዳለሁም።

ነገር ግን ለእኔ በሙዚቃው ዓለም ንግሥት እና ንጉሥ ብዬ የምወስዳቸው በድምፃዊነት ብቻ ሳይሆን በምናብ ምጥቀታቸውና በስብዓዊ ከፍታቸው ለእጅጋየሁ ሽባባውና ለቴዎድሮስ ካሳሁን የተለየ ቦታ አለኝ። በተለይ ከኢትዮጵያ ጋር በተያያዘ ምጤን ሲያደምጡልኝ ያልቻልኩትን ሲያዘመኑ፤ ሲቀጥልኝ ለእነርሱ ያለኝ ፍቅርና አክብሮት በዚያው መጠን ከፍ ያለ ነው።

ስለ ሰጡኝ ማብራሪያ እጅግ አድርጌ አመሰግናለሁ። መልካም ጉዞ ይሁንልዎ!